

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 7P/154/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912898304
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alica Žingorová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2012:6912898304.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudkyňou Mgr. Alicou Žingorovou v právnej veci maloletej D. G., nar. XX.XX.XXXX, t.č. umiestnenej v Detskom domove Škovránok v F., zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobote, dieťa rodičov: matky - W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. W. XX, prechodne bytom N. U. XXX a otca - neuvedený v rodnom liste, o nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletým dieťaťom takto

r o z h o d o l :

Súd nad maloletou D. G., nar. XX.XX.XXXX n a r i a d ť u j e ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude vykonávať v Detskom domove Škovránok, so sídlom F., U. XXX.

Matka maloletého dieťaťa je p o v i n n á prispievať na výživu maloletého sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa mesačne (v súčasnosti 26,65 € mesačne na jedno dieťa) a to vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred na účet Detského domova Škovránok v F., počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením o predbežnom opatrení tunajšieho súdu č.k. 7PPOm/4/2012-10 zo dňa 27.08.2012 bola maloletá zverená do starostlivosti Detského domova Škovránok v F.. Súd zároveň začal konanie o nariadenie ústavnej starostlivosti nad maloletým dieťaťom. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 18.09.2012.

Matka maloletej sa na pojednávanie súdu nedostavila, doručenie predvolania mala riadne vykázané a svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila a ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, preto súd postupoval podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednal a rozhodol v jej neprítomnosti.

Kolíznym opatrovníkom maloletej Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny uviedol, že žiada podanému návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Zákona o rodine súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej

starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia, ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 alebo podľa § 56, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná.

Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

Podľa § 55 ods. 2 Zákona o rodine, ak súd nariadil ústavnú starostlivosť z dôvodov, ktoré sú na strane rodičov, v rozhodnutí zároveň určí rodičom dieťaťa primeranú lehotu na úpravu ich rodinných a sociálnych pomerov tak, aby mohli osobne vykonávať starostlivosť o maloleté dieťa. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote zabezpečia, súd ústavnú starostlivosť zruší. Ak rodičia úpravu svojich rodinných a sociálnych pomerov v určenej lehote nezabezpečia, súd začne aj bez návrhu konanie o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti alebo konanie o zverení dieťaťa do pestúnskej starostlivosti.

Podľa ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 citovaného zákona obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 citovaného zákona každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 citovaného zákona pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ods. 5 citovaného zákona výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. § 81 ods. 2 Zákona o rodine súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

Súd vychádzal pri schvaľovaní výšky výživného z ust. § 2 písm. c/ Zákona č. 601/2003 o životnom minime. V zmysle § 5 citovaného zákona sa sumy uvedené v § 2 upravujú vždy k 01. 07. bežného kalendárneho roka. Od 01.07.2012 zákonná minimálna výška výživného predstavuje čiastku 26,65 € mesačne na jedno dieťa.

S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia ako aj vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a stanovisko kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Rimavskej Sobote súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a nad maloletou D. G. nariadil ústavnú starostlivosť.

Zároveň súd matku maloletej zaviazal platením výživného na účet Detského domova Škovránok v F. v zákonnej minimálnej výške, nakoľko má ešte ďalšie vyživovacie povinnosti k maloletým deťom, pričom je bez zamestnania, nie je evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, je poberateľkou len rodinných prídavkov.

Súd o trovách konania rozhodol analogicky podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu písomne v dvoch vyhotoveniach, pričom v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonanými navrhnutými dôkazmi, potrebnými na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.